

تکنیک های مصاحبه ۳

کمتر پیش می آید که به تفصیل از آن نوع تکنیک های مصاحبه صحبت به میان آید که صرفاً با سؤال شروع نمی شوند. نخستین نکته ای که در مورد تهیه یک مصاحبه خوب مطرح است این است که یک مصاحبه باید در محیطی آرام و آزادانه صورت گیرد و برای دستیابی به چنین محیطی باید خوب گوش دادن را آموخت.

فرد مصاحبه گر باید از توانایی بحث و گفتگوی دو طرفه برخوردار باشد و از خلال همین گفتگو اطلاعات و نقل قول ها را شکار کند. مصاحبه گر باید از تکنیک های غیر سؤالی بدست آوردن اطلاعات جملات طلایی از مصاحبه شونده به خوبی استفاده کند.

- برای دستیابی به این منظور باید :
- گوش داد و فرد را ترغیب کرد.
- از سکوت به خوبی استفاده کرد.
- از جملاتی استفاده کرد که نیازمند تصدیق و یارد هستند.
- صحبت های رد و بدل شده را بار دیگر مرور کرد، خلاصه کرد و ادامه داد.

گوش دادن و در عین حال ترغیب افراد به صحبت کردن آن قدر هم آسان نیست. این تکنیک ها را باید به موقع آموخت و استفاده کرد. مجریان رادیو تلویزیونی ممکن است هیچ گاه به این نوع تکنیک ها اعتقاد نداشته و به جای آن ها از روش پینگ پنگی سؤال-جواب استفاده کنند، که البته برای رسانه های مکتوب استفاده از این روش به کلی اشتباه است.

نکته اول این است که باید انعطاف پذیر بود. هدف این است که شخصی که با او می خواهید مصاحبه کنید، گارد خود را باز کند. این بدین معنی است که شما باید رویکردی اتخاذ کنید که برای آن ها مناسب باشد. فرد هیجان زده را آرام کرد، اطمینان فردی که به شما اطمینان ندارد را جلب کرد و فردی را که اطمینان بیش از حد به خود دارد را اداره کرد.

مصاحبه کنندگان خوب کسانی هستند که برای مدت زمان طولانی بتوانند بیننده و شنونده آن ها خوب می بینند، خوب می شنوند و از خود می پرسند: این ژست خاص چه معنی باشند. آن

می تواند داشته باشد؛ آن فرد چرا در آن لحظه خاص پایین را نگاه کرد؛ چرا او به این سؤال ساده، با هیجان پاسخ داد؛ آیا این دو به دنبال راه انداختن نزاع هستند؛ فرد متنفذ این گروه کیست؛ این سه نفر چه چیز مشترکی دارند؟
مصاحبه کنندگان خوب در صورت امکان حتی به دنبال درستی پاسخی که گرفته اند نیز می روند. باید دید، شنید و خوب تحلیل کرد.

منبع : درسنامه - سالی آدامز - وینفورد هیکس ترجمه: محمد امین خرمی - راحله موحدی

<http://www.hamshahrtraining.ir/news-2875.aspx>